Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 2. junija 2016*

„Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Člen 63 PDEU — Obdavčitev dohodkov pokojninskih skladov — Različno obravnavanje rezidenčnih in nerezidenčnih pokojninskih skladov — Pavšalna obdavčitev rezidenčnih pokojninskih skladov na podlagi fiktivnega donosa — Odtegnitev pri viru, uporabljena za dohodke od dividend, ki jih prejmejo nerezidenčni pokojninski skladi — Primerljivost“

V zadevi C-252/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska) z odločbo z dne 20. maja 2014, ki je prispela na Sodišče 23. maja 2014, v postopku

Pensioenfonds Metaal en Techniek

proti

Skatteverket,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, podpredsednik Sodišča v funkciji predsednika prvega senata, F. Biltgen, E. Levits (poročevalec), sodnika, M. Berger, sodnica, in S. Rodin, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. maja 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Pensioenfonds Metaal en Techniek F. Boulogne in G. Andersson, odvetnik,

— za švedsko vlado A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, K. Sparrman, L. Swedenborg, E. Karlsson in F. Sjövall, agenti,

— za nemško vlado T. Henze in K. Petersen, agenta,

— za Evropsko komisijo J. Enegren, W. Roels in C. Tufvesson, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 10. septembra 2015

* Jezik postopka: švedščina.

izreka naslednjo

**Sodbo**

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 63 PDEU.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Pensioenfonds Metaal en Techniek (v nadaljevanju: PMT), pokojninskim skladom s sedežem na Nizozemskem, in Skatteverket (davčna uprava) zaradi davka od dividend, ki ga je navedeni sklad plačal na Švedskem v obdobju od leta 2002 do 2006.

## Švedski pravni okvir

*Ureditev glede pokojninskih skladov*

3 V členu 9 lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m. m. (zakon (1967:531) o zagotavljanju pokojninskih obljub in o drugih vidikih, v nadaljevanju: zakon o zagotavljanju pokojninskih obljub) je pokojninski sklad opredeljen kot sklad, ki ga ustanovijo delodajalci z izključnim ciljem zagotavljanja pokojninskih obljub delavcem ali njihovim preživelim upravičencem.

4 V skladu s členom 12 navedenega zakona je pokojninskim skladom strogo prepovedano, da bi se zavezali k izplačevanju pokojnin, prav tako pa ne smejo plačevati starostnih pokojnin. Naloga pokojninskega sklada je samo upravljati kapital, ki mu ga nakazuje delodajalec, in zagotavljati, da bo ta lahko spoštoval svoje zaveze glede pokojninskih obljub.

5 Zaveze pokojninskih skladov glede zagotavljanja pokojninskih obljub, ki so jih dali delodajalci, so dolgoročne zaveze. V skladu s členom 10 a zakona o zagotavljanju pokojninskih obljub morajo biti sredstva pokojninskega sklada naložena tako, da omogočajo veliko razpršitev tveganj, da se kar najbolje in previdno poskrbi za interese oseb, ki pripadajo instituciji. Pokojninski skladi morajo slediti naložbenim smernicam, ki so v skladu z zahtevami iz predpisov in splošnih napotkov nacionalne inšpekcije za finančne institucije v zvezi z investicijskimi smernicami in ocenami učinka institucij, ki izvajajo dejavnosti zagotavljanja poklicne pokojnine (Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om placeringsriktlinjer och konsekvensanalys för institut som driver tjänstepensionsverksamhet, FFF 2011:16).

6 Kraljevina Švedska je izbrala pokojninske sklade kot metodo za vzpostavitev in zagotavljanje pokojninskega sistema. Za zagotovitev pokojninskih obljub je mogoče skleniti tudi življenjsko zavarovanje ali ustvariti knjigovodske rezervacije, vezane na kreditno jamstvo ali varščino občine ali države.

*Obdavčitev rezidenčnih pokojninskih skladov*

7 Pravne osebe, ki imajo na Švedskem neomejeno davčno obveznost, morajo plačevati davek od dohodkov v skladu z inkomstskattelagen (1999:1229) (zakon (1999:1229) o davku od dohodkov, v nadaljevanju: zakon o davku od dohodkov), ki se med drugim nanaša tudi na dohodke od kapitalskih dobičkov, dividend in obresti.

8 Vendar so pokojninski skladi v skladu s členom 2(2), prvi pododstavek, točka 3, iz poglavja 7 zakona o davku od dohodkov v celoti izvzeti iz davčne obveznosti po tem zakonu. Navedeni zakon v zvezi s tem napotuje na določbe o davku od dohodkov iz kapitala v lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel (zakon (1990:661) o obdavčitvi naložbenih pokojninskih skladov, v nadaljevanju: zakon o obdavčitvi naložbenih pokojninskih skladov).

9 V skladu s členom 2 zakona o obdavčitvi naložbenih pokojninskih skladov morajo švedski pokojninski skladi in življenjske zavarovalnice plačati davek od dohodkov iz kapitala, ki je davek s fiksno davčno stopnjo, s katerim se obdavčijo tekoči donosi pokojninskega varčevanja in za katerega se davčna osnova izračuna v dveh korakih v skladu s členi od 3 do 8 navedenega zakona.

10 Najprej se izračuna kapitalska osnova, ki je vrednost sredstev pokojninskega sklada ob začetku leta, zmanjšana za obveznosti, ki jih ima na ta dan. Po navedbah švedske vlade lahko pokojninski sklad v skladu s členom 11(4) zakona o zagotavljanju pokojninskih obljub sklene posojilo samo za to, da zadosti svojim začasnim potrebam po likvidnosti, in izključno pod pogojem, da je znesek posojila majhen glede na premoženje pokojninskega sklada.

11 Nato se pavšalni donos od tega kapitala, in sicer davčna osnova, določi tako, da se kapitalska osnova pomnoži s povprečnim donosom na državne obveznice za koledarsko leto tik pred upoštevnim davčnim letom. V skladu s členom 9 zakona o obdavčitvi naložbenih pokojninskih skladov se davek od dohodka iz kapitala obračuna po 15-odstotni stopnji od tako dobljene osnove.

12 Ta davek od dohodkov iz kapitala se uporablja za švedske pokojninske sklade in življenjske zavarovalnice ter za tuje institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki imajo stalno poslovno enoto na Švedskem, in je po navedbah predložitvenega sodišča namenjen temu, da se za vse oblike pokojninskega varčevanja uporabi enotna pavšalna obdavčitev. Ta metoda se uporablja za davek od dohodkov iz kapitala za individualna pokojninska varčevanja in za pokojninska zavarovanja, življenjska zavarovanja in druge oblike pokojninskega kapitala.

*Obdavčitev nerezidenčnih pokojninskih skladov*

13 Tuje pravne osebe, ki prejemajo dividende od delnic švedskih delniških družb ali deležev v švedskih investicijskih skladih, morajo v skladu s členoma 1 in 4 kupongskattelagen (1970:624) (zakon (1970:624) o davku od dividend, v nadaljevanju: zakon o davku od dividend) na Švedskem plačevati pri viru odtegnjeni davek od dividend.

14 V skladu s členom 5 zakona o davku od dividend se davek od dividend obračuna po 30-odstotni stopnji od zneska izplačanih dividend. Vendar pa v skladu z davčnim dogovorom med Kraljevino Švedsko in Kraljevino Nizozemsko stopnja obdavčitve dividend, izplačanih med tema državama članicama, ne sme presegati 15 % njihovega bruto zneska.

## Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

15 V obdobju med letoma 2002 in 2006 je sklad PMT od švedskih delniških družb prejemal dividende, ki so bile pri viru obdavčene po 15-odstotni stopnji, v skupnem znesku 20.957.836 švedskih kron (SEK) (približno 2.262.861 EUR).

16 Sklad PMT je decembra 2007 pri švedski davčni upravi zaprosil za vračilo zneska davka od dividend, ker je bil ta davek odtegnjen v nasprotju s pravili Unije o prostem pretoku kapitala. Sklad PMT trdi, da bi ga bilo treba obravnavati kot sklad, ki je obdavčen v skladu z zakonom o obdavčitvi naložbenih pokojninskih skladov, in da bi moral biti zato upravičen do ugodnejše davčne obravnave. Trdil je, da razlika v obdavčitvi, ki je posledica uporabe zakona o obdavčitvi naložbenih pokojninskih skladov in zakona o davku od dividend, ni upravičena.

17 Švedska davčna uprava je prošnjo sklada PMT zavrnila, zato je ta vložil tožbo pri Länsrätten i Dalarnas län (upravno sodišče okrožja Dalarnas, Švedska), ki je bila prav tako zavrnjena.

18 Kammarrätten i Sundsvall (pritožbeno upravno sodišče v Sundsvallu, Švedska) je na podlagi pritožbe, ki jo je vložil sklad PMT, odločilo, prvič, da ni dokazano, da bi bil sklad PMT obdavčen manj ugodno kot enakovredni švedski pokojninski skladi, in drugič, da ni bilo dokazano niti, da sta različna sistema obdavčitve diskriminatorna.

19 Sklad PMT je vložil kasacijsko pritožbo pri Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska), pri čemer je trdil, da je sistematika nacionalne ureditve na področju obdavčitve pokojninskih skladov diskriminatorna. Davek od dohodkov iz kapitala naj ne bi le nadomestil davka od dividend, temveč tudi davek od dobička iz prodaje kapitalskih deležev in od obresti, obdavčitev dividend, izplačanih švedskim pokojninskim skladom, pa naj bi bila občutno nižja od davka, ki se po zakonu odtegne od dohodkov iz kapitala. Ker se za tuje pokojninske sklade uporabi bruto obdavčitev v obliki davka od dividend, ki se odtegne neposredno ob izplačilu dividend, ti ne morejo koristiti niti izravnave, ki se doseže z metodo pavšalnega izračuna.

20 Poleg tega naj bi izračun davka od dohodkov iz kapitala, ki se uporablja za rezidenčne sklade, omogočal odštetje finančnih obveznosti, medtem ko odtegnitev davka pri viru, ki se uporablja za nerezidenčne pokojninske sklade, tega ne omogoča.

21 Nazadnje, medtem ko se davek pri viru odtegne ob izplačilu dividend, se davek od dohodkov iz kapitala obračuna in plača v letu po izplačilu dividend, kar ima neugodne finančne posledice za nerezidenčne pokojninske sklade.

22 Švedska davčna uprava meni, da nacionalni davčni sistem določa dva različna načina obdavčitve in ne povzroča nikakršne diskriminacije. Efektivna obdavčitev dividend, izplačanih rezidenčnim pokojninskim skladom, naj bi ustrezala davku, odtegnjenemu pri viru na podlagi davčnih dogovorov glede dividend, izplačanih nerezidenčnim pokojninskim skladom. Poleg tega naj bi se lahko sistem, ki se uporablja za nerezidenčne pokojninske sklade, izkazal za ugodnejši, po eni strani zaradi gibanja donosnosti državnih obveznic, po drugi strani pa zato, ker do obdavčitve pride samo, ko so izplačane dividende, medtem ko rezidenčni pokojninski skladi davek od dohodkov iz kapitala plačujejo letno. Stroški, ki jih lahko rezidenčni pokojninski skladi eventualno odbijejo zaradi upoštevanja svojih dolgov pri izračunu kapitalske osnove, naj se ne bi nanašali na prejete dividende in ne bi naj obstajal noben izdatek, ki bi bil neposredno vezan na dividende iz kapitala, investiranega na Švedskem. Rezidenčni pokojninski skladi naj bi plačevali mesečni davek na dobiček kot predujem in naj zato ne bi bili v finančno ugodnejšem položaju.

23 Predložitveno sodišče potrjuje, da je obdavčitev, ki se uporablja za sklade, odvisna od tega, ali so ti rezidenti, in da je nominalna stopnja obdavčitve v zadevi, ki jo obravnava, 15 % tako za davek od dohodkov iz kapitala kot za davek od dividend.

24 To sodišče tudi pojasnjuje, da davek od dohodkov iz kapitala temelji na fiktivnem donosu, kar pomeni, da je lahko glede na metodo izračuna osnove davka od dohodkov iz kapitala obdavčitev v nekaterih letih ugodnejša za delničarje rezidente, medtem ko bi bil v drugih letih izid obdavčitve za te delničarje lahko manj ugoden v primerjavi z izidom obdavčitve za delničarje nerezidente. Poudarja, da se davek od dohodkov iz kapitala obračuna letno, ne da bi se upoštevalo, ali so bile dividende dejansko izplačane. Predložitveno sodišče poleg tega navaja, da je bilo pred njim zatrjevano, da je sistematika nacionalne zakonodaje na področju obdavčitve pokojninskih skladov diskriminatorna, ker je odbitek finančnih izgub mogoč samo pri izračunu osnove davka od dohodkov iz kapitala in ker lahko trenutek, ko je davek pobran, povzroči finančno neugodnost za tuje pokojninske sklade.

25 V teh okoliščinah je Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali člen 63 PDEU nasprotuje nacionalni zakonodaji, po kateri so dividende družbe rezidentke obdavčene pri viru, če je delničar rezident druge države članice, če pa so te dividende izplačane delničarjem rezidentom, pa so obdavčene z davkom, ki se izračuna v pavšalnem znesku na fiktivni donos in ki naj bi na dolgi rok ustrezal običajni obdavčitvi vseh dohodkov iz kapitala?“

## Vprašanje za predhodno odločanje

26 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 63 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero so dividende, ki jih razdeli družba rezidentka, obdavčene pri viru, če se te dividende izplačajo nerezidenčnemu pokojninskemu skladu, če pa se te dividende izplačajo rezidenčnemu pokojninskemu skladu, se obdavčijo z davkom v pavšalnem znesku na fiktivni donos, ki naj bi na dolgi rok ustrezal obdavčitvi vseh dohodkov iz kapitala po splošni pravni ureditvi.

27 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča je razvidno, da ukrepi, ki so s členom 63(1) PDEU prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo vse take ukrepe, ki bi lahko odvračali nerezidente od naložb v državi članici ali bi lahko odvračali rezidente te države članice od naložb v drugih državah (glej zlasti sodbi z dne 8. novembra 2012, Komisija/Finska, C-342/10, EU:C:2012:688, točka 28, in z dne 22. novembra 2012, Komisija/Nemčija, C-600/10, neobjavljena, EU:C:2012:737, točka 14).

28 Natančneje, neugodno obravnavanje države članice glede dividend, izplačanih nerezidenčnim pokojninskim skladom, v primerjavi z obravnavanjem dividend, izplačanih rezidenčnim pokojninskim skladom, lahko družbe s sedežem v državi članici, ki ni prvonavedena država članica, odvrne od vlaganja v tej državi in zato pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, ki je s členom 63 PDEU načeloma prepovedana (glej sodbi z dne 8. novembra 2012, Komisija/Finska, C-342/10, EU:C:2012:688, točka 33, in z dne 22. novembra 2012, Komisija/Nemčija, C-600/10, neobjavljena, EU:C:2012:737, točka 15).

29 V skladu z zakonodajo iz postopka v glavni stvari se za pokojninske sklade, kar zadeva dividende, ki se jim izplačajo, uporabljata dva različna sistema obdavčitve, odvisno od tega, ali imajo status rezidenta na ozemlju države članice, v kateri ima sedež družba, ki razdeli dividende.

30 Iz predložitvene odločbe je namreč razvidno, da se samo za dividende, ki jih švedska družba izplača nerezidenčnim pokojninskim skladom, pri viru odtegne davek v višini 30 % njihovega bruto zneska, pri čemer se lahko ta stopnja zniža na podlagi konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Kakor navaja predložitveno sodišče, so bile dividende, ki jih je prejel sklad PMT, obdavčene pri viru po 15-odstotni stopnji na podlagi take konvencije, sklenjene med Kraljevino Švedsko in Kraljevino Nizozemsko.

31 Dividende, izplačane rezidenčnim pokojninskim skladom, pa niso obdavčene pri viru, temveč z davkom od dohodkov iz kapitala, za katerega se osnova izračuna v dveh korakih. Najprej se ugotovi vrednost vseh sredstev ob začetku davčnega leta, ki se zmanjša za finančne obveznosti, ki obstajajo na ta dan. Nato se ta neto znesek pomnoži s povprečnim donosom na državne obveznice za koledarsko leto tik pred upoštevnim davčnim letom. Tako dobljeni rezultat je fiktivni donos, ki se obdavči po 15-odstotni stopnji.

32 Razlika med sistemoma obdavčitve je zlasti v metodi izračuna davčne osnove in v načinu pobiranja davka, pri čemer je nominalna davčna stopnja pri obeh sistemih enaka.

33 Glede vprašanja, ali zakonodaja države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, je treba ugotoviti, ali tako različno obravnavanje obdavčitve dividend, izplačanih pokojninskim skladom, glede na to, ali imajo ti status rezidenta, povzroči manj ugodno obravnavanje nerezidenčnih pokojninskih skladov v primerjavi z rezidenčnimi pokojninskimi skladi.

34 Predložitveno sodišče, ki je edino pristojno za podrobno obravnavanje dejanskega stanja zadeve, o kateri odloča, mora presoditi, ali ima glede dividend iz postopka v glavni stvari uporaba odtegnitve pri viru po 15-odstotni stopnji, ki je določena z bilateralno konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, posledico za tožečo stranko iz postopka v glavni stvari, da ta tožeča stranka nazadnje na Švedskem nosi večje davčno breme za istovrstne dividende kot rezidenčni pokojninski skladi (glej v tem smislu sodbo z dne 17. septembra 2015, Miljoen in drugi, C-10/14, C-14/14 in C-17/14, EU:C:2015:608, točka 48).

35 Švedska in nemška vlada v zvezi s tem trdita, da je treba to presojo opraviti za več let, ki ustrezajo enemu gospodarskemu ciklu, kar bi po navedbah navedenih vlad omogočilo dokazati, da obdavčitev teh dividend po eni ali po drugi metodi po enem gospodarskem ciklu pripelje do enakega rezultata.

36 Zato je treba ugotoviti, ali se mora presoja predložitvenega sodišča glede morebitnega manj ugodnega obravnavanja dividend, izplačanih nerezidenčnim pokojninskim skladom, nanašati na več let, ki se obravnavajo skupaj, kot to predlagata navedeni vladi, ali pa se ta presoja opravi na letni osnovi, za vsako leto spornega obdobja, kakor trdi Komisija.

37 Poudariti je treba, prvič, da tudi če je po navedbah švedske vlade metoda pavšalne obdavčitve namenjena doseganju enotne obdavčitve neposrednega in posrednega varčevanja in izenačenju obdavčitve na dolgi rok, je iz spisa, ki je na voljo Sodišču, razvidno, da se davek od dohodkov iz kapitala, ki se uporablja za rezidenčne pokojninske sklade, računa na letni ravni. Sodišče pa je že razsodilo, da je treba za primerjavo davčnih bremen glede dividend, izplačanih rezidentom in nerezidentom, vzeti obdobje, ki se upošteva za dividende, izplačane rezidentom (glej v tem smislu sodbo z dne 17. septembra 2015, Miljoen in drugi, C-10/14, C-14/14 in C-17/14, EU:C:2015:608, točka 51).

38 Po drugi strani je Sodišče glede svobode ustanavljanja razsodilo, da tudi če se domneva, da je davčna ureditev države članice največkrat ugodna za davčne zavezance nerezidente, pa ta še vedno, če se ta sistem izkaže za manj ugoden za te davčne zavezance, vodi do neenakega obravnavanja v primerjavi z davčnimi zavezanci rezidenti in s tem ustvarja oviro za svobodo ustanavljanja (glej v tem smislu sodbi z dne 14. decembra 2000, AMID, C-141/99, EU:C:2000:696, točka 27, in z dne 22. marca 2007, Talotta, C-383/05, EU:C:2007:181, točka 31). Sodišče je tudi razsodilo, da okoliščine, da so z obravnavano ureditvijo prikrajšani nerezidenti, ne more odtehtati to, da v drugih primerih ta ureditev nerezidentov, v primerjavi z rezidenti, ne prizadene (sodba z dne 18. julija 2007, Lakebrink in Peters-Lakebrink, C-182/06, EU:C:2007:452, točka 23).

39 Iz te razlage izhaja, da morebitnega neugodnega obravnavanja dividend, izplačanih nerezidenčnim pokojninskim skladom v določenem davčnem letu, ne more odtehtati njihova morebitna ugodna obravnava v drugih davčnih letih.

40 Kot trdi Komisija, ki ji švedska vlada v zvezi s tem ne oporeka, zakonodaja, ki se uporablja, nikakor ne določa mehanizma, s katerim bi se lahko zagotovilo, da bi bilo davčno breme, ki bremeni nacionalne dividende, izplačane rezidenčnim pokojninskim skladom, na dolgi rok enako tistemu, ki bremeni istovrstne dividende, izplačane nerezidenčnim pokojninskim skladom.

41 Iz tega izhaja, da je treba obstoj morebitnega manj ugodnega obravnavanja dividend, izplačanih nerezidenčnim pokojninskim skladom, presojati za vsako davčno leto posebej.

42 Kot pa švedska vlada sama priznava v točki 48 pisnega stališča, je v letih, v katerih je efektivni donos višji od pavšalnega donosa, ki ustreza donosu državnih obveznic, kar med drugim velja za trenutno stanje na trgu, za nerezidenčni pokojninski sklad ugodneje, da namesto davka od dividend plačuje davek na donos, kakor se uporablja za rezidenčne pokojninske sklade.

43 S to presojo se v bistvu strinja tudi predložitveno sodišče, ki glede metode izračuna osnove za davek od dohodkov iz kapitala pojasnjuje, da je lahko rezultat obdavčitve v nekaterih letih ugodnejši za delničarje rezidente, medtem ko je v drugih letih ugodnejši za delničarje nerezidente.

44 Ker lahko neenako obravnavanje, uvedeno z davčno zakonodajo države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, glede obdavčitve dividend, izplačanih rezidenčnim pokojninskim skladom, in obdavčitve dividend, izplačanih nerezidenčnim pokojninskim skladom, povzroči, da dividende, izplačane zadnjenavedenim skladom, nosijo večje davčno breme v primerjavi s tistim, ki ga nosijo rezidenčni pokojninski skladi, lahko tako neenako obravnavanje take nerezidenčne pokojninske sklade odvrne od vlaganj v tej državi članici in zato pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, ki je načeloma prepovedana s členom 63 PDEU.

45 V skladu s členom 65(1)(a) PDEU pa določbe člena 63 PDEU ne posegajo v pravice držav članic, da uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital.

46 To določbo je glede na to, da pomeni izjemo od temeljnega načela prostega pretoka kapitala, treba razlagati ozko. Zato je ni mogoče razlagati tako, da bi bila vsaka davčna zakonodaja, ki različno obravnava davčne zavezance glede na kraj rezidentstva ali glede na državo članico, v katero vlagajo svoj kapital, avtomatično v skladu s Pogodbo DEU. Izjema, določena v členu 65(1)(a) PDEU, je namreč omejena z odstavkom 3 tega člena, ki določa, da nacionalne določbe, navedene v odstavku 1 tega člena, „ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil iz člena 63 [PDEU]“ (glej sodbo z dne 10. aprila 2014, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, točki 55 in 56 ter navedena sodna praksa).

47 Zato je treba razlikovati med različnim obravnavanjem, ki ga člen 65(1)(a) PDEU dopušča, in diskriminacijo, ki je z odstavkom 3 tega člena prepovedana. Iz ustaljene sodne prakse Sodišča sicer izhaja, da se mora različno obravnavanje – da bi bilo mogoče nacionalno davčno zakonodajo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, šteti za združljivo z določbami Pogodbe o prostem pretoku kapitala – nanašati na položaje, ki niso objektivno primerljivi, ali mora biti utemeljeno z nujnim razlogom v splošnem interesu (glej sodbo z dne 10. maja 2012, Santander Asset Management SGIIC in drugi, od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, točka 23 in navedena sodna praksa).

48 Opozoriti je treba, da je primerljivost čezmejnega položaja z notranjim položajem treba preučiti ob upoštevanju cilja zadevnih nacionalnih določb (sodba z dne 8. novembra 2012, Komisija/Finska, C-342/10, EU:C:2012:688, točka 36 in navedena sodna praksa) ter njihovega predmeta in vsebine (glej sodbo z dne 10. maja 2012, Komisija/Estonija, C-39/10, EU:C:2012:282, točka 51).

49 Poleg tega je treba pri presoji, ali je različno obravnavanje, ki izhaja iz zadevne ureditve, odraz tega, da so položaji objektivno različni, upoštevati le upoštevna razlikovalna merila, ki jih določa zadevna ureditev (sodba z dne 10. maja 2012, Santander Asset Management SGIIC in drugi, od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, točka 28).

50 V obravnavani zadevi je, kot je bilo navedeno v točki 29 te sodbe, razlikovalno merilo, ki ga določa zadevna zakonodaja, kraj rezidentstva pokojninskega sklada, ki je prejemnik dividend, pri čemer se za dividende, ki jih prejmejo nerezidenčni pokojninski skladi, uporabi odtegnitev davka pri viru, za dividende, ki jih prejmejo rezidenčni pokojninski skladi, pa davek od dohodkov iz kapitala.

51 Zato je treba preveriti, ali so rezidenčni in nerezidenčni pokojninski skladi v primerljivem položaju tako z vidika cilja kot tudi z vidika predmeta in vsebine zakonodaje iz postopka v glavni stvari.

52 V zvezi s tem je treba poudariti, da se predmet obdavčitev rezidenčnih pokojninskih skladov razlikuje od predmeta obdavčitve nerezidenčnih pokojninskih skladov. Medtem ko se tako pri prvih obdavčijo vsi njihovi dohodki, izračunani na podlagi njihovih sredstev, zmanjšanih za dolgove, z uporabo pavšalne stopnje donosnosti, ne glede na dejansko prejete dividende med zadevnim davčnim letom, se drugi obdavčijo od dividend, ki jih v tem letu prejmejo na Švedskem.

53 V okviru pokojninskega sistema, v katerega spadajo pokojninski skladi, se namreč želi z nacionalno zakonodajo o obdavčitvi pokojninskih skladov doseči nevtralna obdavčitev različnih vrst sredstev in vseh zadevnih oblik pokojninskega varčevanja, ki ni odvisna od trenutnih gospodarskih razmer.

54 Za doseganje tega cilja se za vsa sredstva rezidenčnega pokojninskega sklada letno obračuna pavšalni davek, ki odraža donosnost teh sredstev, ne glede na to, ali je bil dejansko prejet dohodek od navedenih sredstev, natančneje, ali so bile prejete dividende.

55 Tako obdavčitev dohodkov rezidenčnih pokojninskih skladov izvaja Kraljevina Švedska kot država članica rezidentstva teh pokojninskih skladov, ki ima kot taka davčno pristojnost glede njihovih celotnih dohodkov.

56 Kar pa zadeva pokojninske sklade, ki niso švedski rezidenti, ima ta država članica v skladu z bilateralno konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjeno s Kraljevino Nizozemsko, davčno pristojnost le glede dohodkov, ustvarjenih s sredstvi teh skladov, ki so na Švedskem. Tako Kraljevina Švedska obdavči dividende, ki jih prejmejo nerezidenčni pokojninski skladi, kot država izvora dividend.

57 Ker Kraljevina Švedska na podlagi te konvencije nima davčne pristojnosti glede sredstev nerezidenčnih pokojninskih skladov, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, ki so na njenem ozemlju, samo imetništvo sredstev na Švedskem ne more biti podlaga za obdavčitev v tej državi članici.

58 Zato Kraljevina Švedska zaradi svoje omejene davčne pristojnosti glede nerezidenčnih pokojninskih skladov ne more obdavčiti vseh sredstev teh pokojninskih skladov.

59 V teh okoliščinah cilja nacionalne zakonodaje iz postopka v glavni stvari, in sicer uporabe nevtralne obdavčitve različnih vrst sredstev in vseh zadevnih oblik pokojninskega varčevanja, ki ni odvisna od trenutnih gospodarskih razmer, za kar je potrebna obdavčitev celotnih sredstev pokojninskih skladov, ni mogoče doseči v zvezi z nerezidenčnimi pokojninskimi skladi.

60 Tega cilja, ki predpostavlja tudi, da so pokojninski skladi obdavčeni na letni ravni in neodvisno od razdelitve dividend, prav tako ni mogoče doseči z obdavčitvijo dividend, ki jih prejmejo nerezidenčni pokojninski skladi, po pavšalni metodi, z opiranjem na vrednost osnovnih sredstev za izračun dolgovanega davka, saj – kot je bilo že pojasnjeno v točkah od 56 do 58 te sodbe – je mogoče nerezidenčne pokojninske sklade vsekakor obdavčiti samo, kadar so jim izplačane dividende.

61 Poleg tega, kot je v bistvu ugotovil generalni pravobranilec v točkah 32 in 33 sklepnih predlogov, nevtralnost obdavčitve glede oblike naložbe, ki ji sledi zakonodaja iz postopka v glavni stvari, predpostavlja, da se obdavči celoten vloženi kapital nekega zavezanca, ne glede na sestavo njegovega naložbenega portfelja.

62 Tega cilja ni mogoče doseči v primeru nerezidenčnega pokojninskega sklada, v zvezi s katerim se na Švedskem obdavčijo le dohodki z izvorom v tej državi članici.

63 Zato je treba ugotoviti, da nerezidenčni pokojninski skladi tako z vidika cilja kot tudi z vidika predmeta in vsebine zakonodaje iz postopka v glavni stvari niso v položaju, ki bi bil primerljiv s položajem rezidenčnih pokojninskih skladov.

64 Ob tem je treba sicer opozoriti, da čeprav je uporaba dveh različnih metod obdavčitve za rezidenčne in nerezidenčne pokojninske sklade v obravnavanem primeru utemeljena zaradi razlikovanja med položaji teh dveh kategorij davčnih zavezancev, je Sodišče že razsodilo, da so, kar zadeva poslovne stroške, ki so v neposredni zvezi z dejavnostjo, s katero so bili v državi članici ustvarjeni obdavčljivi dohodki, rezidenti in nerezidenti te države članice v primerljivem položaju (sodba z dne 17. septembra 2015, Miljoen in drugi, C-10/14, C-14/14 in C-17/14, EU:C:2015:608, točka 57).

65 Zato mora predložitveno sodišče preveriti, ali metoda obdavčitve, ki se uporablja za rezidenčne pokojninske sklade – z izračunom davčne osnove navedenih skladov in posebej z upoštevanjem njihovih dolgov pri izračunu kapitalske osnove – omogoča, da se upoštevajo morebitni poslovni stroški, ki so neposredno povezani s prejetjem dividend, kot očitno meni sklad PMT. Če je tako, mora biti upoštevanje takih stroškov dovoljeno tudi za nerezidenčne pokojninske sklade.

66 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti tako, da je treba člen 63 PDEU razlagati tako, da

— ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero so dividende, ki jih izplača družba rezidentka, obdavčene pri viru, če se te dividende izplačajo nerezidenčnemu pokojninskemu skladu, če pa se te dividende izplačajo rezidenčnemu pokojninskemu skladu, se obdavčijo z davkom v pavšalnem znesku na fiktivni donos, ki naj bi na dolgi rok ustrezal obdavčitvi vseh dohodkov iz kapitala po splošni pravni ureditvi;

— nasprotuje temu, da nerezidenčni pokojninski skladi ne bi bili upravičeni do upoštevanja poslovnih stroškov, ki so neposredno povezani s prejetjem dividend, če metoda izračuna davčne osnove za rezidenčne pokojninske sklade določa tako upoštevanje, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

**Stroški**

67 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

**Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da:**

— **ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero so dividende, ki jih izplača družba rezidentka, obdavčene pri viru, če se te dividende izplačajo nerezidenčnemu pokojninskemu skladu, če pa se te dividende izplačajo rezidenčnemu pokojninskemu skladu, se obdavčijo z davkom v pavšalnem znesku na fiktivni donos, ki naj bi na dolgi rok ustrezal obdavčitvi vseh dohodkov iz kapitala po splošni pravni ureditvi;**

— **nasprotuje temu, da nerezidenčni pokojninski skladi ne bi bili upravičeni do upoštevanja poslovnih stroškov, ki so neposredno povezani s prejetjem dividend, če metoda izračuna davčne osnove za rezidenčne pokojninske sklade določa tako upoštevanje, kar mora preveriti predložitveno sodišče.**

Podpisi